

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์การจัดและระยะเวลาการใช้งานที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน
พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า “ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน” ในมาตรา ๔ และมาตรา ๖ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานต้องมีลักษณะทางกายภาพเหมาะสมกับการบินขึ้นลงของอากาศยาน และเป็นไปตามที่ระบุไว้ในคู่มือประกอบการบินของอากาศยาน รวมทั้งต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งติดตั้ง อุปกรณ์ และบริการทั้งในเวลาปกติและเมื่อมีเหตุฉุกเฉินที่เป็นไปตามมาตรฐานที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๒ ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานให้มีระยะเวลาการใช้งานไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้จัดให้มีขึ้น

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

โสภณ ชาร์มย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่บทนิยามคำว่า “ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้พื้นที่ที่จัดไว้บนพื้นดินหรือน้ำหรือพื้นที่อื่นสำหรับใช้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเพื่อการขึ้นลงหรือเคลื่อนไหวของอากาศยานเป็นการชั่วคราวเป็นไปตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้